

QUAN DEIXAREM DE SER HUMANS?

No sempre han existit els humans, ni van sorgir de la nit al dia. Segons la teoria de la selecció natural de Darwin les espècies s'adapten a les condicions que exigeix el món que els envolta i a aquest procés de canvi l'anomenem evolució. Ara bé, si no sempre hem sigut humans cal preguntar-se si la naturalesa o bé nosaltres mateixos estem forçant un canvi en l'essència humana.

Per respondre aquesta qüestió cal fer-se abans una idea d'en què consisteix ser humà. Si li preguntem a un nen petit què és un humà probablement ens contestarà que són aquells individus que hi ha pel carrer. Aquells individus que poden caminar sobre dues cames i tenen polzes. Però jo crec que aquesta és una resposta a què és un *homo sapiens*. Un humà no és només una altra espècie animal, és alguna cosa més.

Què som nosaltres que no siguin la resta d'animals? En la meua opinió els éssers humans som els únics capaços de moltes coses, però allò que ens fa especials és la nostra capacitat per comunicar-nos uns amb altres. Una activitat tan complexa com n'és la comunicació comporta moltes més coses del que sembla a simple vista. El fet de transmetre'ns idees entre nosaltres vol dir que tenim idees, vol dir que pensem més enllà dels nostres instints biològics. Vol dir que podem raonar.

Raonar i analitzar la realitat té conseqüències en el nostre comportament. Els humans som capaços de comprendre la naturalesa, però també tenim sentiments, tenim addiccions, sentim la necessitat de que els altres reconeguin els nostres actes. Podem jugar a ser Déu i curar malalties amb la medicina, modificar la naturalesa del nostre planeta voluntàriament, fins i tot viatjar fora del planeta. Considero que darrera de totes i cadascuna d'aquestes característiques que ens fan humans hi ha una capacitat intel·lectual que només tenim nosaltres.

Ara sabem què ens distingeix de les altres espècies animals. Però anem a fer un pas endavant en la imaginació i qüestionar què ens distingeix dels ordinadors. Les màquines estan dissenyades per executar patrons fixes, no pensen però sí que processen la informació que els donem. Aleshores quina és la diferència entre pensar i processar informació? La resposta és la creativitat. Un ordinador no pot fer poesia amb missatges més enllà de les paraules. El motiu d'això és perquè som animals. Som animals racionals, però no oblidem que som animals. Podem raonar, però recordem que no podem fer representacions de la realitat si no podem percebre la realitat. Aquesta percepció de la realitat que marca la diferència entre les persones i els ordinadors fa que tinguem sentiments resultants de les nostres sensacions.

Aleshores els humans (animals racionals) sentim com molts altres animals, i analitzem les coses d'una manera semblant als ordinadors. Els nostres actes diuen com som. Som una espècie amb defectes: violenta, feble i "pecadora" (no sempre seguim els nostres valors). Allò que ens fa màgics és que fem l'ús de la reflexió per donar solucions a aquests defectes.

Algun dia deixaran d'existir aquells *homo sàpiens* que reflexionin? Ho dubto.